

Påskens glädjepärlor

Bidrag från Bengt Pleijel
2014-04-07
Senast uppdaterad 2014-04-15

Påskens glädjepärlorsom handlar om vad Jesu uppståndelse betyder för oss.

Jag, Bengt Pleijel, inbjuder dig att gå med på en upptäckts-vandring för att leta efter Påskens glädjepärlor! Jag kommer att berätta för dig om sju pärlor jag hittat. Om du själv upptäckt fler så berätta det för mig.

Påskpärla 1: Ljusets seger

När vi läser om hur Jesus möter människor på Påskdagen, kan vi lägga märke till hur varsamt och nästen ömt han kommer till dem. Han rusar inte fram och ropar: "Halleluja! Jag är uppstånden och lever!" Det hade chockat ihjäl dem. Vakterna vid graven blev chockade. Himmelska änglar gjorde kvinnor skrämde. Men änglarna tröstar dem och ger dem mod att gå till männen och ge vidare påskens budskap. De kunde inte låta bli att tala om vad de hade sett och hört. Och när Jesus själv möter sina lärjungar blir de glada när de ser Herren (Joh 20:20).

När vi läser och lyssnar till påskbudskapet får vi först dela de första lärjungarnas smärta, förtvivlan. Vi prövar, begrundar och undrar. Vi letar efter bevis precis som de gjorde. Jesus visade sig för dem efter sitt lidande och gav dem många bevis på att han levde (Apg1:3). Påskbudskapet kommer till oss stilla, mjukt, som en vårblossa, som tittar fram ur den frusna marken. Plötsligt är den bara där med doft och färger och värme och fyller våra hjärtan med liv och hopp och glädje. Ljuset segrar över mörkret. Vi får en aha-upplevelse! Här var mellan ljuset och mörkret en strid.

Dock segrade ljuset till evig tid ...
(Sv Ps 146:2).

Påskpärla 2: En ny lovsång

Petrus slår an det temat i ett kärleksbrev som han en gång skrev till oss. Vi ser hur han sitter vid sin dator och gnolar fram en lovsång så att t.o.m tangenterna hoppar:

Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda (1 Petr 1:3).

Kan du höra vad han sjunger om? Han sjunger om vad den himmelske Fadern gjort för oss. Gud har uppväckt Jesus!

Petrus välsignar Gud. Vi är ju vana vid att höra hur Gud välsignar oss. Att Petrus välsignar Gud betyder att han prisar och lovar honom som är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader. Den Gud vi tror på finns inte långt bortom rymden. Han är den som gör sig känd för oss genom Jesus och som leder sig fram till oss genom Jesus. Han är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader.

För Jesu skull är vi Guds barn och får kalla Gud för Far. Både Sonen och Anden vill hjälpa oss att hitta denna lovsångsglädje och detta kärleksförhållande till Abba, far (Se Joh 14:9, Gal 4: 4-6, Rom 8:14-17). Denne Far har hjärta för de arma. (Det tyska ordet barmherzigkeit = "bei den Armen Herz" har blivit det svenska ordet barmhärtighet = hjärta för de arma).

Petrus har hittat in detta kärleksförhållande. Han skriver om det i sitt brev till oss. Vi känner Petrus. Ibland upptäcker vi att vi liknar honom. Han är så egotrippad och bra och duktig. Han kan gå på vatten. Han skall aldrig kunna svika Jesus.

Men han faller, förnekar, ramlar ihop och deppar och gråter. Hittar du likheterna?

Petrus sviker Jesus. Men Jesus sviker inte honom. Jesus möter Petrus. Han upprättar honom. Han tar honom på nytt i sin tjänst. En gång efter detta sätter sig Petrus ned och skriver ett brev om detta. Han måste berätta. Han gnolar fram en bibelvisa. Han välsignar vår herre Jesu Kristi Gud och Fader, som fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda.

Påskdagen är kristenhetens största glädjedag. Kristna över hela jorden sjunger och jublar: Livet vann dess namn är Jesus, halleluja,
han var död, men se, han lever, halleluja.
Dödens portar öppnar han, halleluja,
nyckeln ligger i hans hand. Halleluja.
(Sv Ps 153:1)

Påskpärla 3: Ett levande hopp

Vi har många förhoppningar. Vi ska hoppas det bästa. Allt ordnar sig. Allt blir nog bättre om vi gör det eller det. Om vi byter partners, byter regering, byter bostad, byter plats, får andra medarbetare. Våra mänskliga förhoppningar grusas ofta. Det har

med åren blivit många grusgångar av det. Men detta är ett **DÖENDE HOPP**.

Men vi har fått **ETT LEVANDE HOPP**. Hur? Jo, därför att vi tror att det i Jerusalem fanns en grav för 2.000 år sedan, som blev tom. Man la dit en kropp. Man smorde den. Man lindade den. Man gjorde allt vad man borde göra för en död kropp. Men graven blev tom. Jesus uppstod. Han gick rakt igenom stenen hård. Han visade sig i full vitalitet och kraft. Graven blev tom därför att Jesus uppstod. Döden förlorade sin makt!

Jesu uppståndelse gav inte bara liv åt Jesus. Den gav liv åt dig och mig och alla som tar emot Jesus. Vi får av Jesus inte ett nytt sätt att leva. Vi får ett nytt liv. Ty vår herre Jesu Kristi Gud och Fader har fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda. O härliga lott: att leva där döden sin överman fått, där livet, som bleknat, sen hjärtvärmens flytt och vingkraften veknat skall blomstra på nytt. Där kärleken växer som solvärmens blid i vårfrudagstid. (Sv Ps 258:2)

Påskpärla 4: Ett nytt liv.

För tvåtusen år sedan händer något alldeles fantastiskt i mänsklighetens historia. Jesus har blivit piskad, slagen och torterad. Han har blivit fastspikad på ett kors, dödad, svept i en linneduk och lagd i en grav. Denne Jesus visar sig på Påskdagen i full vitalitet och kraft. Han lever!

FIENDEN SYNDEN fick aldrig makt över Jesus. Synden kunde aldrig lägga syndens bojor på Jesus eftersom han var lydig intill döden på korset. Det sitter ju, som du vet, ett litet snöre i varje synd. Synden binder. Hat, elakhet, missmod, avund, jämförelse binder oss hårt. Men Jesus blev inte bunden därför att han aldrig syndade.

FIENDEN DÖDEN kunde inte hålla fast Jesus. Det fanns inga rep och bojor och snören som kunde binda honom. Var och en som syndar är slav under synden (Joh 8:34). Men synderna band aldrig Jesus eftersom han inte syndade. Döden kunde inte behålla Jesus i sitt våld. Han gick in i dödsriket och ut därifrån.

FIENDEN FAN (fan betyder "fienden"), Djävulens och Ondskans alla makter fick aldrig Jesus i sitt våld. Påskdagen är kristenhetens största glädjedag. Och djävulens svartaste olycksdag. Detta fantastiska hände för två tusen år sedan.

Det som hände med Kristus för två tusen år sedan, händer med var och en som tror. "Were you there when they crucified my Lord?" sjunger med stor inlevelse de amerikanska slaverna. "Var du där, när de korsfäste min Herre?" Ja, jag var med där. Vi upptäcker det, då vi upptäcker vårt dop.

Ty Jesus tog inte bara SYNDERNA med sig på korset. Han tog också SYNDARNA med sig dit. Vet ni inte det? frågar Paulus och tittar förvånad på oss.

Vet ni då inte att alla vi som har döpts in i Kristus Jesus, också har blivit döpta in i hans död? Genom dopet har vi alltså dött och blivit begravda med honom för att också vi skall LEVA I ETT NYTT LIV så som Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet (Rom 6:3-4).

Vi födes in i detta rika liv genom det heliga dopet. Vi får ett liv som döden inte rår på. Evt liv redan nu. Vi blir himmelrika redan nu. Vi går över från döden till liv redan nu. Vi får tillgång till en kraftkälla som bär oss genom våra vardagar. Vi får LEVA I ETT NYTT LIV. Vi är kallade till det genom dopet. Dig vare pris för LIVETS ORD, för DOPETS BAD och NÅDENS BORD. Din frid oss här i tiden giv och efter döden evigt liv. (Sv Ps 42:4)

Påskpärla 5: Syndernas förlåtelse

Förlåtelsen är ett av våra mest grundläggande behov och Guds bästa gåva. En läkare på ett sjukhus sa en gång: "Om jag kunde försäkra patienterna om syndernas förlåtelse så skulle jag kunna skicka hem hälften av dem";

Vi har ofta svårt med våra gårdagar. Där kan finnas "lik i garderoben", sådant vi skäms över och som styr oss och fördömer oss. Vi går ofta baklänges in i framtiden och gräver i minnen från fornlåga dar. Det som händer i våra känslor påverkar våra kroppar. Själger kroppen stryk. Så länge jag teg förtvinade mina ben vid min ständiga klagan (Psalt 32:3, Fb).

Jesus talar ofta ord om förlåtelse. Han säger att han måste dö för våra synders skull. När han instiftar nattvarden, talar han om blod som skulle utgutas till syndernas förlåtelse.

Detta var vad han undervisade om. Men hur kan vi veta, om han har rätt att han genom sin död kan ge oss syndernas förlåtelse? Och svaret är att om han inte uppstått från de döda, om han inte synligen och offentligen hade visat sig ha uppstått från

de döda, så skulle vi aldrig ha fått veta och våga tro på syndernas förlåtelse. Eller rakt på sak: Om Jesus inte uppstått så hade vi tro varit ett misstag. Paulus ser detta mycket klart:

Om Kristus inte har uppstått, ja, då är vår förkunnelse tom och tom är också er tro.....om Kristus inte har uppstått då är er tro meningslös och ni är ännu kvar i era synder. Då är också de som avlidit i tron på Kristus förlorade (1 Kor 15:14,17-18).

Men Paulus fortsätter att förkunna att Kristus uppstått från de döda. Han har inte dött förgäves. Jesu uppståndelse är beviset på som förkunnas om korset är giltigt och gäller. Och den erfarenheten kan var och en få att ”där syndernas förlåtelse är, där liv och salighet” (Luther). O salighet, o gåtfullhet, o Kristi törnekrona, / som mer än världens visdom vet och varje synd kan sona/2/

Nu all min synd du tagit har – av fröjd vill hjärtat gråta -
/ Jag är ditt barn – du är min Far – o salighetens gåta /2/
(Sv Ps 234, v 1 och 4)

Påskpärla 6: Guds kraft.

Lika väl som vi behöver syndernas förlåtelse för våra gårdagar, behöver vi Guds kraft för dagar som kommer.

Kan Gud verkligen förändra oss människor, som är så jobbiga, själviska, grymma? Kan han förändra en självisk människa till en osjälvisk? Kan han göra en människa, som lever ut sina lustar, att bli en som kan kontrollera sig själv? Kan han göra elaka människor kärleksfulla? Kan han göra andligen döda människor till levande människor i Kristus? Ja, han kan. Han kan göra andligen döda till levande och han kan omforma oss att bli lika Jesus. Hur kan man vara så säker på det? Jo, genom Jesu uppståndelse. Paulus ber i Ef 1:18-20

att Gud skall ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga, hur väldig hans styrka är för oss som tror - samma oerhörda kraft som han med sin makt lät verka i Kristus, när han uppväckte honom från de döda.

Uppståndelsen beskrivs som det stora beviset på Guds kreativa makt idag. Vi trivialiserar ofta evangeliet, vi förminskar vad Gud kan göra för oss och i oss. Vi beskriver detta att bli kristen bara som att vända ett nytt blad, bli lite mer religiös, göra någon märklig upplevelse, skriva upp känslorna. Och sen ramlar man ned och blir densamme som förut. Samma gamla hedning.

Men nej, en kristen enligt Nya Testamentet är mycket mer än detta. Något mycket mera radikalt. Det är att överlåta sig åt Guds medvetna handling, då han drar oss in i det kraftfält som heter I KRISTUS. Den Gud som uppväckte Jesus från den fysiska döden kan uppväcka oss från den andliga döden. Och vi vet att han kan uppväcka oss eftersom han uppväckte Jesus.

Detta är ingenting annat än en uppståndelse från främling-skapets och självcentreringens död och början av ett nytt liv i frihet. Må andra ord: Du höga kraft jag längtar åt dig att giva mig.
Min ande törstar, trängtar att bliva ett med dig.
Din kärleks eld lät tändas, skriv i mitt bröst din lag.
Min död i liv lät vändas, min natt bli salig dag.
(Sv Ps 162:4)

Påskpärla 7: Nytt framtidshopp

Stockholm fick för en tid sedan besök av en mycket känd ateist som hade detta ämne för sin föreläsning: ”Vi är mycket mer obetydliga än vi någonsin kunnat föreställa oss”. Vi kommer ur ingenting och slutar i ingenting. Livet är fullständigt meningslöst. Sa han.

Men vi säger: Så blir det när man kopplar ur strömmen från den himmelska EL-ledningen. (El – ett namn på Gud). Kopplar man bort Jesus så blir det kvar en fruktan för den personliga döden, en kamp mot förintelse och mot död.

Jesus stiger ned i vår skuld och vårt lidandes djup och älskar världen tillbaka till Gud (Sv Ps 62:2). Om ateisten säger att du är värdelös och att ditt liv är utan mening, får du från Jesus höra ord om att du är dyrbar och att han kan använda dig i sin tjänst.

Den uppståndne Jesus låter oss leva med ett nytt framtidshopp. Jesus räddar oss in i ett meningsfullt och himmelrikt liv. Vi får veta att vi inte bara kan överleva döden utan också bli uppväckta från den. Vi kommer att få nya kroppar som är lika hans uppståndelsekropp.

Han skall förvandla den kropp vi har i ringhet så att den blir lik hans kropp i härlighet (Fil 3:21).

Låt oss därför ser hur Jesus uppstod.När Jesus uppstod

1. var det inte att hans SJÄL LEVDE VIDARE..
där kroppen förintas till mull eller aska, men själen lever vidare.
2. var det inte en REINKARNATION,
där kroppen dör men själen lever vidare i nya existensformer
3. var det inte en ÅTERKOMST TILL SAMMA LIV han hade då
han levde här på jorden. Lasaros, änkans son i Nain och Jairi dotter, som Jesus uppväckte från döden, fick komma tillbaka
samma liv som de haft innan och fick leva detta liv en tid till.

Det är stor skillnad på det liv Jesus levde före Golgata och det liv han lever efter uppståndelsen. Efter uppståndelsen har han en ny kropp. Det är den kropp han nu har på Faderns högra sida. Det är den kropp vi kommer att få se då Jesus kommer tillbaka. Petrus skriver: Honom uppväckte Gud från de döda och gav honom härlighet, så att er tro och ert hopp står till Gud (1 Petr 1:21).

Jesus fick en ny kropp med himmelsk härlighet. Det var en verklig kropp. Man kunde ta på den, man såg hur den åt fish and chips. Men den kunde plötsligt försvinna och lika plötsligt bli synlig.

Det kristna hoppet i Nya Testamentet är en mycket materiell förväntan både för individen och för kosmos. Det löfte som individer som tror på Jesus får, är i första hand inte löftet att få överleva och inte att bli odödlig, utan att få uppstå i en förvandlad kropp. O destinationen för kosmos är inte en andlig himmel utan ett nyskapat universum.

Det som hände i dopet var att vi intransplanterades i Kristi kropp. Kristus är huvudet och vi är lemmarna. Det vi är som kristna det är vi tillsammans.

Vi kan tänka på det när vi i sommar går ned till bryggan och ser hur djärva dykare gör. De hoppar ned i vattnet. Först försvinner huvudet i vattnet, sedan armar och ben. Efter ett tag kommer kroppen upp: Först huvudet sedan armar och ben och ...

Kristus går ned i dödens hav. Hans kropp följer med. Men sedan bli Kristus synlig. Först hans huvud, sedan hans kropp. Och i den kroppen finns vi som genom dopet och tron hör ihop med Jesus. Jesu uppståndelse var början till Guds nya skapelse. Det är inte nog att tro att Jesu personlighet fortsätter att leva. Vi behöver veta att hans kropp blev uppväckt. Jesu uppståndelse var det budskap apostlarna spred i hela världen och som förvandlade människor och riken. Apostlarna var så bergfast övertygade om att detta budskap var sant att de vågade satsa liv och ära och allt. Tillsammans med dem och alla helgon och martyrer och alla trossyskon över hela jorden ropar vi ut: KRISTUS ÄR UPPSTÅNDEN! JA, HAN ÄR SANNRLIGEN UPPSTÅNDEN! Honom vi älskar, Han som är vårt stöd,
Han som hemfört segern över liv och död!
Låt oss aldrig tvivla på Hans löftens ord!
Herren den uppståndne, Himlen på vår jord!
Ge Jesus äran, lovsjung natt och dag:
Han är segerns Herre, sjung Halleluja!
(Sv Ps 17:3)